„Iš tiesų, po mano mirties labiausiai bijau jums šio pasaulio gėrybių ir puošmenų, kurios jums atsivers.“

Abu Said Al-Khudri (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: Kartą Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsisėdo ant minbaro, o mes susėdome aplink jį. Jis pasakė: „Iš tiesų, po mano mirties labiausiai bijau jums šio pasaulio gėrybių ir puošmenų, kurios jums atsivers.“ Vienas vyras paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, argi gėris gali atnešti blogį?“ Pranašas neatsakė, ir žmonės paklausė to vyro: „Kas atsitiko? Kodėl tu kreipiesi į Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), o jis tau neatsako?“ Tuomet mes pamatėme, kad Pranašui yra siunčiamas apreiškimas. Galiausiai jis atsigavo, nubraukė gausų prakaitą nuo kaktos ir pasakė: „Kur yra tas, kuris uždavė klausimą?“ Atrodė, kad jam patiko jo klausimas. Paskui jis pasakė: „Iš tiesų, gėris neatneša blogį. Tačiau, iš tiesų, tarp to, kas išauga pavasarį, yra tai, kas pražudo ir priartina prie mirties. Išimtis yra tik gyvulys, kuris ėda žalią žolę, kol jo šonai išsipučia, tada guli ant šono prieš saulę, atrajoja, vėl ėda ir vėl ganosi. Iš tiesų, turtas yra žalias ir saldus, ir jis yra nuostabus palydovas musulmonui, jei jis skiria jį našlaičiui, vargšui ar keliautojui. Bet iš tiesų, tas, kuris jį paima be teisės, panašus į tą, kuris ėda, bet nepasisotina, ir jo turtas prieš jį liudys Teismo dieną.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Vieną dieną Pranašas sėdėjo ant minbaro, kalbėdamasis su savo kompanjonais, ir sakė: Iš tiesų, labiausiai po savo mirties bijau jums to, kas jums bus atverta iš žemės palaimų, šio pasaulio žavesio, jo puošnumo ir grožio, taip pat įvairių malonumų, drabužių, pasėlių ir kitų dalykų, kuriais žmonės didžiuojasi dėl jų grožio, nors jie yra trumpalaikiai. Vienas vyras paklausė: „Juk pasaulietinės gėrybės yra Allaho malonė. Argi ši malonė gali virsti nelaime, išbandymu ar bausme?!“ Žmonės ėmė priekaištauti tam vyrui, pamatę, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) nutilo, manydami, jog jo klausimas supykdė Pranašą. Tačiau vėliau paaiškėjo, kad tuo metu Pranašui buvo siunčiamas apreiškimas. Po to jis nusibraukė prakaitą nuo kaktos ir paklausė: „Kur tas žmogus, kuris uždavė klausimą?“ Jis pasakė: aš čia. Pranašas pašlovino Allahą, pagyrė tą vyrą ir tada pasakė: „Iš tiesų, gėris atneša tik gėrį. Tačiau šio pasaulio malonumai nėra grynas gėris, nes jie gali sukelti sumaištį, paskatinti žmones varžytis dėl jų įgijimo ir atitraukti juos nuo siekio amžinojo gyvenimo.“ Po to jis pateikė paaiškinantį palyginimą: „Iš tiesų, pavasario augalai, kurie taip patinka gyvuliams, gali juos pražudyti arba priartinti prie žūties dėl persivalgymo. Išimtis yra gyvulys, kuris ėda žolę, o kai jo šonai prisipildo, atsisuka į saulę, išsituština ar nusišlapina, tada atrajoja ir vėl praryja tai, ką sugrąžino iš skrandžio, o po to grįžta ėsti žolės. Iš tiesų, šis turtas yra tarsi žalia žolė: jeigu jos suvalgoma per daug, ji gali pražudyti arba priartinti prie žūties. Tačiau jei žmogus apsiriboja nedideliu, iš tikrųjų reikalingu kiekiu, gautu teisėtu būdu, jis jam

nepakenks. Toks turtas tampa geru palydovu musulmonui, kuris iš jo duoda vargšui, našlaičiui ar keliautojui. Tam, kuris jį įgyja teisėtu būdu, Allahas suteikia palaimą. O tas, kuris jį įgyja neteisėtai, yra panašus į žmogų, kuris valgo, bet niekada nepasisotina, ir šis turtas liudys prieš jį Teismo dieną.

https://sunnah.global/hadeeth/lt/show/4180